

at opkræve den. Men det forekommer mig, at naar en Arbejder har ydet sit Arbejde til Arbejdsgiveren, og denne har betalt ham den fortjente Løn, er Forholdet mellem dem forbi, og hvis man vil stille dem i et yderligere Forhold til hinanden, stiller man Arbejderne under et Formynderskab. Vi vide ikke, hvor det kan ende, naar vi først ved Lov begynde at foreskrive, at der skal holdes tilbage af Arbejdslønnen til dette Formaal. Jo mere man gaar ind paa dette Princip, desto mere umyndiggør man Arbejderen. Han bør have Raadighed over den Løn, som han ved sit Arbejde har fortjent. Jeg er altsaa ogsaa en Modstander af denne Bestemmelse.

Naar jeg derfor skal vælge mellem Kommissionens og det foreliggende Forslag, vælger jeg ubetinget Kommissionens, ihvorvel jeg ogsaa kunde ønske Forbedringer i disse.

Første Viceformand (J. C. Christensen): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) Ordet.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for en kort Bemærkning lige over for den højtærede Finansminister, eller rettere, for et Par korte Oplæsninger af Rigsdagstidenden. Den højtærede Finansminister udtalte i forrige Møde, hvor jeg ikke var til Stede og ikke kunde svare straks, følgende: „Det maa jo dog ogsaa anses for ret ubestrideligt, at en Værdiskat er retfærdig, idet den rammer alle ligelig i Forhold til Værdien. Nu gjorde det ærede Medlem for Odense (Scavenius) i Gaar gældende, at en saadan Retfærdighed kun vilde naas gennem en personlig Indkomstskat. Jeg tilstaar, jeg er ganske ude af Stand til at forstaa det.“ Det er jeg ogsaa, men noget saa meningsløst har jeg Gud ske Lov heller ikke sagt. Jeg vil tillade mig at oplæse af Rigsdagstidenden, hvad det var, jeg sagde: „Man tror, at man gennem en Ejendomsskyld kan komme til en virkelig Værdibeskatning. Men der, maa jeg tillade mig at sige, lever man i en Illusion. Den ny Ejendomsskyld vil have akkurat den samme Fejl som det gamle Hartkorns, at det er kun den i Pantebogen indskrevne Ejer, der kommer til at betale. De andre, der nyde Indtægt af Ejendommen, det være sig Herlighedsjere, Tiendejere eller Prioritetshavere, komme ikke til at betale en eneste Øre gennem den. Derfor er det ikke værd at sætte det alt for højt op, at det er en

Værdibeskatning, man opnaar herigennem. Det er det slet ikke. Nej, jeg maa tillade mig at sige det, at en Værdibeskatning, en virkelig Værdibeskatning, faar man kun og kan man kun faa gennem en personlig Formueskat“ — jeg har ikke sagt Indkomstskat — „saaledes som Skattekommisionen har foreslaaet den.“ Og jeg siger videre: „Men jeg vil kun bede dette høje Ting at lægge vel Mærke til, at kun gennem en saadan personlig Formueskat, der saa naturligvis tillige er grundet paa Ejendoms-taksation, hvad de faste Ejendomme angaar, er det, at man i Virkeligheden og i Sandhed kan faa en Værdibeskatning. Det andet kan man kalde Værdibeskatning, men det er det ikke.“ Jeg tror, der er god Mening deri, og jeg tror ogsaa, det er fuldstændig korrekt og rigtigt. Man faar ikke en Værdibeskatning af Formuen, naar man kun beskatter faste Ejendomme efter deres Bruttoværdi. Det er ingen Værdibeskatning af Nationalformuen, og det er dog det, man skal opnaa, naar man virkelig vil opnaa noget og virkelig sætter saa høj Pris paa, hvad man kalder Værdibeskatning.

Ellinger: Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) udtalte forleden Dag, at nu vare de gamle stivbenede Teorier og Principper kastede over Bord, deriblandt det, at Gammelskatten var noget, man ikke kunde røre ved, at det var en Grundbyrde, og at man ved at ophæve den vilde give de øjeblikkelige Ejere af Ejendommene en Gave. Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne, som jeg tror, meget dristige Fortolkning af, hvad der her er foreslaaet. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Hage) har vist baade Lyst og Mod til at tage en Dyst op med det ærede Medlem for Køge paa dette Punkt. Jeg tror ikke, han har taget Pip-pet fra nogen ved sin kategoriske Erklæring om, at alle disse Teorier ikke kunne tages op, ere døde og magtesløse for stedse. Hvad er det, der sker gennem de foreliggende Forslag? For Landbrugets Vedkommende er det i Virkeligheden det, at man foretager en meget betydelig Nedsættelse til under det halve af Hartkornskatten og samtidig gør denne Skat flydende paa den Maade, at den kan stige og synke med Ejendommens Værdi. Det er den nøgne Kendsgerning. Med Hensyn til, hvorvidt der skal være en Ejendomsskat eller ej, kan jeg slutte mig til de Bemærkninger, der faldt fra den første Taler i Dag, og ligeledes til de sunde og rigtige Bemærk-